

عنوان مقاله:

بررسی ضمائر غیرشخصی یا صفات پیشین (اشاره، مبهم و پرسشی)

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 11، شماره 24 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سیدحسن نورمحمدی آتشگاه - دانشگاه خوارزمی

عصمت خوبیانی

خلاصه مقاله:

نوشته‌ی حاضر ویژگی‌های صرفی و کارکردهای نحوی و معنایی دو مقوله‌ی صرفی ضمائر غیرشخصی و صفات پیشین را بررسی کرده و به این نتیجه می‌رسد که نویسندگان کتب دستور در تعیین مقوله‌ی دستوری دوگانه (صفت و ضمیر) برای این نوع از واژه‌ها به بیراهه رفته‌اند، زیرا تنها به کارکرد نحوی آنها توجه کرده و از ویژگی‌های صوری و معنایی آنها غافل شده‌اند. بررسی ویژگی‌هایی از قبیل صرف شوندگی و نیاز به مرجع لفظی و بافتاری برای ضمائر از یک سو و وجود اشتراکات صرفی و نحوی بین صفات پیشین و دیگر صفات زبان از سوی دیگر ثابت می‌کند که صفات پیشین ویژگی‌های مشترک صوری و صرفی با انواع دیگر ضمیر ندارد، در حالی که به عنوان یک صفت با دیگر انواع صفات دارای ویژگی مشترک است و بنابراین ضمیر شمردن آنها نادرست است.

کلمات کلیدی:

دستور زبان، صرف، ضمائر غیرشخصی، صفات پیشین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704140>

